Dragă surioară,

Dragă surioară,

(Această scrisoare a fost scrisă unei fete de 17 ani de către sora ei)

M-am gândit mult la tine în ultima vreme şi sper ca ceea ce-ţi scriu să-ţi fie înţeles şi să-ţi limpezească anumite lucruri.

Vreau să-ţi scriu despre soţii creştini sau, mai bine zis, despre lipsa lor. În primul rând trebuie să-ţi spun că pe soţul meu îl iubesc din toată inima. El este un om bun, respectabil, muncitor şi de încredere - calităţi foarte importante; dar nu este creştin.

Deseori îmi răsună în minte îndemnurile şi sfaturile mamei şi ale tatălui ca să mă căsătoresc cu un creştin şi îmi doresc să fi putut înţelege deplin cuvintele lor. Mă rog necontenit pentru ca soţul meu să înainteze în cunoaşterea lui Dumnezeu, ca să capete interes pentru lucrurile spirituale şi să creadă în Dumnezeu şi în Fiul Său, Isus.

Surioară, nu pot să-mi exprim îndeajuns durerea că nu pot împărtăşi cu soţul meu lucrul cel mai important din viaţa mea - relaţia mea cu Cristos. Este dureros când duminica dimineaţa eu şi copiii ne pregătim de plecare să mergem singuri spre adunare, este dureros să mă aşez singură şi să văd cum soţi şi soţii se întăresc împreună prin puterea lui Dumnezeu. Mă doare când am neînţelegeri cu soţul meu, ştiind că eu îmi întemeiez cunoştinţa pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar el pe ştiinţa lumii. Uneori ne ciocnim şi ne cufundăm în tăcere, pentru că inimile şi minţile noastre sunt în lumi diferite.

Predarea mea în mâna lui Dumnezeu nu poate fi atât de completă pe cât aş dori. Am nevoie să sacrific timp pe care să-l petrecem în cadrul familiei mai largi a adunării.

Mă gândesc la destinul etern al soţului meu şi, ca să fiu dureros de cinstită, recunosc că el nu va fi cu noi în cer dacă nu-l va primi pe Domnul Isus ca Mântuitor personal. Acest gând mă mâhneşte, ca să nu mai vorbesc de bucuria şi călăuzirea pe care le-ar putea avea dacă s-ar lăsa cundus de Domnul.

Mă rog zilnic pentru soţul meu şi ştiu că El are să lucreze; dar mai ştiu şi că El nu Se impune prin forţă nimănui.

Mă îngrijorează faptul că s-ar putea ca soţul meu să nu mai vrea să rămână căsătorit cu mine din cauza predării mele în mâna lui Dumnezeu. Trebuie să-mi pregătesc inima pentru încetarea mariajului, a pierderii oricărui lucru în schimbul credincioşiei mele în Dumnezeu. Dar atunci când sunt întristată îmi amintesc că „Lucrul acesta este cu neputinţă la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate sunt cu putinţă la Dumnezeu" (Marcu 10:27).

Îmi iubesc soţul şi n-o pot spune îndeajuns. Ne bucurăm unul de altul şi împărtăşim lucruri frumoase, dar faptul că inima lui este închisă pentru Dumnezeu aduce uneori întristare pentru toţi în familie.

Iubesc şi familia adunării şi aş dori să iau parte la mesele adunării, pe care le fac credincioşii, dar, nefiind ceva la care să pot participa ca familie, acestea ne despart, aşa că nu particip la asemenea acţiuni.

Surioară, roagă-te Domnului în fiecare zi ca să-ţi trimită un soţ credincios minunat şi roagă-te ca El să-ţi păstreze inima deschisă ca să primeşti ceea ce El a pregătit pentru tine. S-ar putea ca Prinţul tău să apară într-o condiţie modestă, nu într-o limuzină. Dar gândeşte la Isus. El a venit pe un măgăruş. Caută şi roagă-te pentru un om care este smerit în Domnul.

Surioară, viaţa devine mai complexă cu cât înaintezi în vârstă. Este căsătorie, sunt copii, şi muncă serioasă, şi lecţia de a învăţa să dai întâietate lui Dumnezeu. Pe lângă fiecare băiat cu care te întâlneşti treci cu riscul de a te îndrăgosti. Sunt o mulţime de băieţi minunaţi, care nu sunt credincioşi; dar, dacă nu au aceeaşi consacrare şi aceleaşi crezuri, te expui, devii vulnerabilă şi poţi să te îndrăgosteşti de unul dintre ei şi să te căsătoreşti cu el. Atunci vei avea un conflict care-ţi va sfâşia inima.

Eşti sora mea şi te iubesc şi mă rog Domnului ca să-ţi facă parte de lucurile cele mai bune şi ca tu să le primeşti din partea Lui.